

גַּרְמָן אֶת זֹה ? מִשּׁוּם שָׂרְשָׁעִים
מִפְרִידִים יֵצֵר רָע מֵיצֵר טֻוב,
וְנִדְבָּקִים בֵּצֵר רָע.

בָּא רָאָה, יְהוָה בָּא מִצְרָה הַשְּׁמָאל
וְנִדְבָּק בְּיָמֵין כִּדִּי לְנַצְחָה עַמִּים
וְלִשְׁבָּר חִילָּם. שָׁם לֹא נִדְבָּק
בְּיָמֵין, לֹא יִשְׁבָּר אֶת חִילָּם. וְאָם
תֹּאמֶר לְפָה בְּיָמֵין, וְהָרִי שְׁמָאל
מְעוּרָר דִּינִים בְּעוֹלָם ?

אֲלֹא סָוד זה, בְּשָׁעה שַׁהְקָדוֹש
בָּרוּךְ הוּא דָן אֶת יִשְׂרָאֵל, אַינוּ דָן
אָוֹתָם אֶלָּא מִצְרָה הַשְּׁמָאל, כִּדִּי
שִׁיחָה דּוֹחָה אָוֹתָם בְּשְׁמָאל
וּמִקְרָב בְּיָמֵין. אֲבָל לְשֹׁאָר הָעַמִּים
דוֹחָה אָוֹתָם בְּיָמֵין וּמִקְרָב אָוֹתָם
בְּשְׁמָאל, וּסְימָנָךְ גַּר צְדָקָה, דּוֹחָה
אָוֹתָם בְּיָמֵין, כְּמוֹ שְׁבָתוֹב (שְׁמוֹת ט)
יְמִינָה ה' נָאָדָר בְּכָל יְמִינָה ה'
תְּרֻעָץ אֹוֵב. מִקְרָב אָוֹתָם בְּשְׁמָאל,
כְּמוֹ שְׁאָמְרָנוּ.

מִשּׁוּם קָה, יְהוָה שַׁהְוָא מִצְרָה
שְׁמָאל, נִדְבָּק בְּיָמֵין, וּמַפְעָוָתָיו
לִיְמִין, אָוֹתָם שָׁעָמוּ הַתְּחִבָּרוֹ בְּלָם
לִיְמִין. יִשְׁשָׁכֵר שְׁעֹסֵק בְּתוֹרָה
שַׁהְוָא יְמִין, שְׁפָתוֹב מִימִינוֹ אֲשֶׁר דָת
לִמוֹ. זְבוּלֹון שַׁהְוָא תָּמַךְ בְּתוֹרָה
יְמִין, בְּנָאָמָר שֹׂוק הַיְמִין. וְלֹכֶן
יְהוָה נִקְשָׁר מִצְרָה זֹה וְזֹה. אֲפָ�
בְּמִים, שְׁמָאל בְּיָמֵין.

רָאוּבֵן שְׁחַטָּא לְאָבָיו שָׂרָה בְּיָמֵין,
וְהַתְּקַשֵּׁר בְּשְׁמָאל, וְנִדְבָּק בּוּ. וְלֹכֶן
אָוֹתָם שְׁנַמְצָאוּ עַמּוֹ הַם שְׁמָאל.
שְׁמַעַן שַׁהְוָא שְׁמָאל מִצְרָה שׂוֹר,
שְׁפָתוֹב וּפְנֵי שׂוֹר מִהְשָׁמָאל. גָּד
שְׁוֹק שְׁמָאל, פָּתוֹב (בראשית ט) גָּד
גָּדוֹד יְגֹונָנוּ וְהָוָא יְגֹד עַקְבָּה. כָּאן
נִדְבָּק דָּרוֹם בָּאָשָׁא, יְמִין בְּשְׁמָאל.
וְעַל זֹה זֹה שְׁאָמְרָנוּ וְהַשְּׁבָּח אֶל

גָּד שֹׂוקָא שְׁמָאלָא, בְּתִיב
(בראשית מ"ט) גָּד גָּדוֹד יְגֹונָנוּ וְהָוָא יְגֹד עַקְבָּה. הָכָא, אַתְּדַבֵּק דָּרוֹם בָּאָשָׁא,
יְמִינָא בְּשְׁמָאלָא.

בְּגִין דְּחִיּוּבֵין מִפְרִישֵׁין יֵצֵר רָע מֵיצֵר טֻוב,
וּמַתְּדַבֵּקֵין בֵּצֵר רָע.

הָא חִיּוּבֵה אָתֵי (דף כ"ז ע"א) מִפְטָרָא
דְּשָׁמָאלָא, וְאַתְּדַבֵּק בִּימִינָא, בְּגִין
לְנַצְחָה עַמִּין, וְלִתְבָּרָא חִילִיהָן. דָאִ לֹא
אַתְּדַבֵּק בִּימִינָא, לֹא יִתְבָּרָא חִילִיהָן. וְאֵי
תִּמְאָ אַמְּאי בִּימִינָא. וְהָא שְׁמָאלָא אַתְּעַר
דִּינֵּין בְּעַלְמָא.

אֲלֹא רָזָא דָא, בְּשַׁעַתָּא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דָן לְהָוָיְשָׁרָאֵל, לֹא דָן לְהָוָיְאֵל
מִפְטָרָא דְּשָׁמָאלָא, בְּגִין דִּיהָא דְּחִי לְזֹן
בְּשָׁמָאלָא, וּמִקְרָב בִּימִינָא. אֲבָל לְשֹׁאָר עַמִּין,
דְּחִי לְזֹן בִּימִינָא, וּמִקְרָב לְזֹן בְּשָׁמָאלָא.
וּסְימָנִיךְ גַּר צְדָקָה, דְּחִי לְזֹן בִּימִינָא, כִּמֵּה
דְּכַתְּבִּיב, (שםות ט"ז) יְמִינָה ה' נָאָדָר בְּפֶתַח יְמִינָה
ה', תְּרֻעָץ אֹוֵב. מִקְרָב לְזֹן בְּשָׁמָאלָא כִּמֵּה
דְּאָמְרָן.

בְּגִינוּ כֵּה, יְהוָה דָאָהוּ מִפְטָר שְׁמָאלָא,
אַתְּדַבֵּק בִּימִינָא, וּמַטְלָנוּי לִימִינָא.
וְאַיְנוּ דְּעַמִּיה אַתְּחִבָּרוֹ כָּלְהָוָיְשָׁרָאֵל
יִשְׁשָׁכֵר הַלְּעֵי בָּאָוְרִיתָא, דָאָהָי יְמִינָא,
דְּכַתְּבִּיב, (דברים ל"ג) מִימִינוֹ אֲשֶׁר דָת לְמוֹ. זְבוּלֹין
דָאָהָי תְּמִיקָה אָוְרִיתָא יְמִינָא, כִּמֵּה דָאת אַמְּרָה
שְׁוֹק הַיְמִין. וְעַל דָא יְהוָה אַתְּקַשֵּׁר מִפְטָרָא
דָא וְדָא. אֲפָ� בְּמִים, שְׁמָאלָא בִּימִינָא.

רָאוּבֵן דְּחַטָּא לְגַבֵּי אָבָוי, שָׂרָא בִּימִינָא,
וְאַתְּקַשֵּׁר בְּשָׁמָאלָא, וְאַתְּדַבֵּק בְּיָהָה.
וְעַל דָא, אַיְנוּ דְּאַשְׁתְּכָחוּ עַמִּיה, אַיְנוּ
שְׁמָאלָא. שְׁמַעַן דָאָהָי שְׁמָאלָא מִפְטָרָא
דְּשׂוֹר, דְּכַתְּבִּיב, (חזקאל א) וּפְנֵי שׂוֹר מִהְשָׁמָאל.
(בראשית מ"ט) גָּד גָּדוֹד יְגֹונָנוּ וְהָוָא יְגֹד עַקְבָּה. הָכָא,
וְעַל דָא דְּאָמְרָן וְהַשְּׁבָּח אֶל לְבָבֶךָ, לְאַכְלֵלָא לְזֹן בְּחִדָּא, שְׁמָאלָא

לבקבוק, להקלילים כאחד, שמא לא בימין. אן תרע (דברים י) כי ה' הוא האללים. אמר רבי אבא, וدائיתך הוא, ועכשו ידוע, הוא אהרן, רום ומשה, והוא משה ואהרן, רום בימים, ומים ברות, להיות אחד, ועל זה כתוב הוא.

רבי אבא פמח ואמר, (שם) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך. בהאי גוונא הכא אתרמיין יהודא קדיישא, ואזהרה הוא לבר נש, ליחדא שמא קדיישא בדקא יאות, ברחימיו עלאה. בכל נפש דוד שננתנה ביןיהם. ובכל מادرך - להקלילים למעלה במקומם שאין בו שעור. בגין הוא יחווד שלם לאחוב את הקדושים ברוך הוא בראי. עוד, ובכל מادرך - זה יעקב, שהוא אחוז לכל האזרדים, והכל הוא יחווד שלם פרראי, משום לכך הוא אהרן ומשה, והוא משה ואהרן, הכל הוא אחדר בלי פרוד.

כى ידבר אליכם פרעה לאמר. רבי יהודה פמח ואמר, (תהלים קיט) מה אהבתني תורתך כל היום היא שיחתי. וכחות חצות ליליה אקים להורות לך על משפטך צדקך. בא ראה, דוד הוא מלך ישראל, והצטרכ לדורן את העם, להניג את ישראל כרועה המניג צאנו שלא יסתור מדריך האמת. הרי בלילה כחות חצות ליליה אקים להורות לך על משפטך צדקך, והוא מתחשק בתורה ובתשבחות של הקדושים ברוך הוא עד שmag'ע הבקר.

והוא מעורר את הבקר, כמו שכתוב (שם נ) עורה כבודי עורה הנבל וכבוד אעריה שחר. בשבעה הימים, אמר פסוק זה, מה אהבתני

בימינו. בדין תרע (דברים י) כי ה' הוא האלדים. אמר רבי אבא וدائיתך הוא, והשפתא ידיעא, הוא אהרן ומשה, והוא משה ואהרן, רוחא במיא, ומיא ברוחא, למחוי מד. ועל דא כתיב הוא.

רבי אבא פמח ואמר, (דברים י) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך. בהאי גוונא הכא אתרמיין יהודא קדיישא, ואזהרה הוא לבר נש, ליחדא שמא קדיישא בדקא יאות, ברחימיו עלאה. בכל נפש דוד ושמאלא (נ"א קדיישא) דאקרי יצאר טוב ויצאר רע. ובכל נפש דוד, דאתה היבת בינייהו. ובכל מادرך לאכלה לוזן לעילא באתר דלית ביה שעורא. הכא הוא יהודא שלים למرحم לייה לקודשא בריך הוא בדקא יאות.

תו, ובכל מادرך: דא יעקב, דאייהו אחיד לכל סטרין, וכלא הוא יהודא שלים בדקא יאות, בגני בך, והוא אהרן ומשה הוא משה ואהרן, כלא הוא חד בלא פרודא.

כى ידבר אליכם פרעה לאמר. (שםות ז) רבי יהודה פמח ואמר, (תהלים קי"ט) מה אהבתני תורתך כל היום היא שיחתי. וכתיב, (תהלים קי"ט) חצות ליליה אקים להורות לך על משפטך צדקך. פא חי, דוד איהו מלך דישראל, ואצטרכ למידן עמא, לדברא לוזן לישראאל, ברעיא דמדבר עניה דלא יס廷ן מאורחא דקשות. הא בלילה כתיב, חצות ליליה אקים להורות לך על משפטך צדקך. וαιיהו אתעסב באורייתא ובתוישבון בדקודשא בריך הוא, עד דאתמי צפרא.

ויאודה אתער צפרא, כמה דכתיב, (תהלים נ"ז) עורה כבודי עורה הנבל וכבוד אעריה שחר.